

Tallene peger således på, at de nuværende aktiviteter hjælper den langt overvejende del af ungdommen – hvorimod der nok er behov for en opstramning over for den lille retsgruppe, der således er ansvarlige for hovedparten af ungdomskriminaliteten.

Endelig vil vi her pege på, at Det Kriminalpræventive Råd netop gennemfører forsøg målrettet denne restgruppe – de såkaldte »Handleplan 5« projekter – i en række kommuner landet over.

Spørgsmålet er, om forslaget til ungdomskontrakter hviler på sådanne overvejelser/oplysninger, ligesom det må anbefales Retsudvalget at rette henvendelse til Odense Kommune for nærmere oplysning. Dels vedrørende nævnte opgørelser og dels vedrørende kommunens holdning til hele ungdomskontrakt-ideen. Odense er jo netop omtalt i beslutningsforslaget som mulig forsøgskommune!

Politiets kompetence:

Som SFU forstår beslutningsforslaget tillægges politiet en godkendende kompetence af de ungdomskontrakter, der er udarbejdet af socialforvaltningen, i samarbejde med den unge og dennes forældre. Det er SFUs opfattelse, at dette er en uskøn sammenblanding af politimæssigt og socialt arbejde – på lang sigt til skade for begge dele. Dels er det i strid med den kompetencedeling, der i øvrigt findes på de to indsatsområder, og dels medvirker ungdomskontrakter herved til at give hjælpeforanstaltninger i henhold til den sociale lovgivning et straffelignende indhold. SFU finder det vigtigt i et demokratisk samfund at bevare en skarp adskillelse mellem straffe- og hjælpeforanstaltninger, specielt når ungdomskontrakterne i justitsministerens fremlæggelse defineres som (forebyggende) »Kriminalpræventiv foranstaltning«!

Fritidsaktiviteter:

Endelig ønsker SFU at pege på det paradoksale i, at »idømme« normalt frivillige fritidsaktiviteter som del i en straffeanstaltning. Fritidsaktiviteter har altid grundlag i, at den unge deltager af egen fri vilje og motivation. Beslutningsforslaget tager ikke højde herfor. Den unge bliver ikke aktiv idrætsudøver i en sportsklub eller en god ny kammerat i ungdomsklubben, fordi vedkommende har en kriminel baggrund. Tværtimod er der fare for, at »tvangen« via ungdomskontrakten giver yderligere personlige nederlag, og derved »skubber på« en fortsat kriminel løbebane. Organiserede fritidsaktiviteter – uanset deres karakter – må altid bygge på den unges frivillighed.

Økonomien:

Da SFU tvivler på, at der i socialforvaltningerne og ved domstolene er de nødvendige muligheder og ressourcer til en oprustning af »sagerne« omkring de unge lovovertrædere, som er forudsætningen for gennemførelsen af beslutningsforslaget, vil vi godt anbefale Retsudvalget at undersøge dette spørgsmål. Beklageligt vil det være, hvis ikke tankerne kan gennemføres, fordi de udøvende systemer ikke er gearet hertil!

Afslutning:

I håbet om, at herværende indgår i Retsudvalgets behandling og gerne viser anledning til nye overvejelser, ønsker SFU afslutningsvis at tilkendegive, at vi stiller os positivt over for en kommende forsøgsordning og agter at deltage aktivt heri. Vigtigt er det at kvalificere indsatsen over for unge lovovertrædere – da kriminalitet altid er tegn på problemer andre steder i de unges liv . . . !

Med venlig hilsen på SFUs vegne

HENRIK C. SIELING